

Pilots vallesans a la Baja Aragón-90

En la seva vuitena edició el ral·li més popular organitzat pel RACC, la inscripció de cotxes superà els tres-cents i la de motos assolí la xifra de cent-cinquanta. En la modalitat de cotxes els equips pertanyien: Espanya 103, França 109, Itàlia 41, Portugal 28, Bèlgica 12, Andorra 4, Holanda 3, Suïssa 3, Dinamarca 2 i amb un Finlàndia, Suècia, Japó, Montecarlo i Gran Bretanya. Les motos es distribuïen de la següent manera: Espanya 85, França 34, Itàlia 15, Portugal 6, Bèlgica 5, Gran Bretanya i Dinamarca 2 i amb un Andorra, Suïssa i Àustria.

Per marques, en la categoria cotxes: 57 Rover, 44 Nissan, 38 Mitsubishi, 33 Toyota, 29 Suzuki, 18 Lada, 15 UMM, 12 Daihatsu, 9 Citroën, 8 Peugeot, 5 Renault i 42 d'altres. En motos: 34 Honda, 32 Yamaha, 16 Husquarna, 15 Suzuki, 15 KYM, 6 Gas Gas, 4 Gilera, 4 Cagiva, 4 Alfer, 3 Kawasaki, 3 Husaberg, 3 BMW i 13 d'altres.

La nostra comarca en la categoria motos estava representada per Andreu González (L'Ametlla del Vallès) i Jordi Monrabà (Sant Celoni). En Quads Josep M. Cendra, de la Garriga i Xavier Montero, de Sant Celoni. En cotxes, Hansi Babler de Cardedeu.

Citroën debutà a la Baja Aragón

Andreu González es classificà el 8è de la general i 3r. de la seva categoria.

Monrabà, el 14 de la general. Cendra, primer de Quads i Montero tercer. Hansi Babler el 23 de la general.

Andreu González, que hi participà amb una Honda 250 ens va manifestar que fou un ral·li molt dur per la gran quantitat de pols i sobretot per la calor que a ple

dia arribava gairebé als 50 graus. L'organització extraordinària, i animats per preparar la seva participació a la París-Dakar.

Una de les novetats de la baja Aragón fou la presentació de la marca Citroën com a cotxe oficial del grup francès PSA i que pilotaran Jacki Ickx i Ari Vatanen. Com abans els Peugeot, els Citroën no tingueren enemic i es classificaren en primer i segon lloc de la general.

CLUB DE GOLF VALLROMANES

Trofeu Driver d'Or / Joieria Tomas I.W.C.

Guanyador absolut hàndicap de la prova (Driver d'Or): Antoni Lanza.

Guanyador scratch (rellotge IWC): Eduard Alie.

Guanyadora scratch (rellotge IWC): Marta Balet.

Guanyador hàndicap inferior (Driver de Plata): Lluís Garcia Mado.

Guanyadora hàndicap inferior (Driver de Plata): Mònica Espadaler.

Guanyador hàndicap superior (Driver de Plata): Josep Me López F.

Guanyadora hàndicap superior (Driver de Plata): Clara Vidosa.

Premi al jugador/a classificat en el lloc 26: Francesc Llovet.

Antoni Lanza amb el premi

Comissió Cívica Pro-Estadi Olímpic President Companys

Avui, 6/7/90 s'ha constituït la Comissió Cívica Pro-Estadi Olímpic President Companys.

Reclamem el nom de President Companys per l'Estadi Olímpic de Montjuïc. Per aital motiu fem públic el següent manifest, per a què totes aquelles entitats, ciutadans i ciutadanes que també reivindiquen aquest nom s'hi puguin adherir.

A partir de setembre s'endegarà una campanya de sensibilització popular.

Manifest Estadi Olímpic President Companys

Aquesta Comissió té el repte de reivindicar el nom del President Companys per a l'Estadi Olímpic de Montjuïc en un moment que el poble català ha renascut i continua el procés de recuperació de la seva dignitat, i aquesta passa per la reivindicació dels seus signes d'identitat nacional; un d'aquests signes ho constitueix la figura del president màrtir Lluís Companys.

El 1920 es creà el primer Comitè Olímpic Català i des de llavors Barcelona tenia la voluntat i el desig de ser el centre d'una manifestació del volum d'uns Jocs Olímpics.

L'Estadi de Montjuïc construït amb motiu de l'Exposició Internacional de 1929 reunia totes les condicions tècniques exigides a l'època i fou erigit precisament en vista a celebrar-hi uns Jocs Olímpics.

Com a resposta als Jocs Olímpics de Berlín, que suposaven una difusió del nazisme, Barcelona organitzà en tres mesos l'Olimpiada Popular que havia d'inaugurar-se el 19 de juliol de 1936. Tenien anunciada la seva participació 5.000 esportistes i 3.000 folkloristes d'arreu del món. El President d'Honor era Lluís Companys. L'alçament militar impedí la seva celebració. El President Companys fou afusellat el 15 d'octubre de 1940 al fossar de Santa Eulàlia del Castell de Montjuïc, després d'haver estat extraditat per l'Alemanya nazi, vulnerant el dret d'asil i entregat a la policia franquista i condemnat per una paròdia de Consell de Guerra.

Lluís Companys va ésser assassinat per ser President de la Generalitat de Catalunya, i és per aquest motiu que cal recordar-lo, i reclamem i reclamarem el nom de l'Estadi Olímpic de Montjuïc per al President Companys. Això és el que cal explicar als milers de persones que visitin Barcelona l'any 1992; en explicar-los el perquè de la renovació de l'Estadi, se'ls explicarà la seva història i el perquè del nom que reivindiquem.

Seria bo que ens imaginéssim què hauria passat si la figura de Companys hagués estat President de França, Bèlgica, Holanda, Dinamarca o Noruega, i hagués estat segrestat pels nazis, contra tot respecte dels més elementals drets humans. És de creure que tota la pedra del país seria poca per erigir-li monuments, i no hauria poble on no tingués una plaça o un carrer dedicat.

Els que signem aquest manifest cridem a tot el poble català a fer realitat l'Estadi Olímpic President Companys, i demanem a l'Ajuntament de Barcelona que reconsideri la seva postura, per tal que la capital del país reti homenatge a qui representava legítimament a tots els ciutadans de Catalunya.

DAF

Gravisa

C/. Vic, s/n.

08400 GRANOLLERS

(Barcelona)

Telèfon (93) 849 77 02

Telefax (93) 849 72 66

NO TANQUEM A L'AGOST